

Charakter, blev henvisst til Havneraadet, til hvilket man da vistnok vilde kunne faae de dygtigste Kræfter, da den Forbring til Tidsopoffrelser, der stilledes til de enkelte Medlemmer, vilde være meget ringe ved Siden af Tilfredskillelsen ved at have en vægtig Stemme i Anliggender, der ere af saa stor Betydning for Communen i det Hele, og navnlig ogsaa for Bedkommendes egen Næringsvei. Man har troet, at dette Havneraad burde have en dobbelt Charakter, som den hele Institution har, idet den vedkommer deels Staten, deels Communen. Det er derfor foreslaaet, at Staten i dette Raad repræsenteres af 3 Medlemmer, nemlig Overpræsidenten som Formand, en Søvfficeer og en Soldembudsmand, valgte af Kongen efter Indenrigsministerens Indstilling, hvorved man først og fremmest vilde naae, hvad der ved alle sliige Ting er Hovedsagen, nemlig Udfigten til at faae Mænd af megen Erfaring og Kyndighed i alle disse Forhold, og jeg skal navnlig med Hensyn til Soldembudsmanden gjøre opmærksom paa, at ikke blot hans hele Virksomhed henviser ham til at være nøie fortrolig med Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Havnens Bestaafenhed og dens Interesser og Alt, hvad der i den foregaaer, men at han tillige vil være et meget nyttigt og virksomt Medlem, som sagkyndig i alle Tariffspørgsmaal, og jeg anseer det for utvivlsomt, at den Tid er meget nær, da det Spørgsmaal vil paatrænge sig af sig selv, om ikke den temmelig principløse nuværende Accise maatte være at afløse ved en Afgift paa Læstebærgtigheden eller Bestuvningen, eller ved en Combination af begge Dele. De 6 andre Medlemmer eller de $\frac{2}{3}$ af Raadet skulle vælges af Borgerrepræsentantskabet, og man har troet, at det allerede strax i selve Loven burde betegnes, at Halvdelen af disse skulle være særligt handelskyndige og Halvdelen særligt sedyndige, Folk altsaa, der deels særdes i de Sager, hvorom her er Spørgsmaal, deels

kjende alle de Fordringer, der i saa Henseende kunne stilles. Dette Havneraad skulde væsentligt have at gjøre med Budgettet og naturligtvis ogsaa, som et Tillæg dertil, med alle saadanne særlige Forslag, der kræve Udgifter, men selvfølgelig, efter det hele Princip, skulde det kun have en raadgivende Stemme, hvorved jeg dog maa bemærke, at det i mine Dine gjer en overmaade ringe Forskjel, om det har en raadgivende eller en besluttende Stemme; thi, naar der er en fuldkommen Sagkyndighed og Respectabilitet tilstede i et saadant Raad, kan jeg ikke let tænke mig, at dets Andragender ikke hos Indenrigsministeren skulde finde en meget villig Imødekommen. Det var dernæst Ting, vedkommende reglementariske Bestemmelser og Anordningen af den hele Organisation af selve Havneadministrationen, hvorpaa Raadet skulde have Indflydelse, og jeg skal derfor strax bemærke, at Udvalget har forudsat, hvis dets Forslag bliver til Lov, at Havneraadet da blev valgt først og fungerede samtidigt med den nuværende Havnecommission, indtil alle Spørgsmaal om den nye Administrations Fordringer vare afgjorte ved Vedtægter, altsaa af Indenrigsministeren, men efterat Havneraadet derom havde ytret sig, saa at først, efterat Vedtægten var bleven stadfæstet, skulde den nuværende Havnecommission aftræde og gjøre Plads for den nye. — Den nye Havneforvaltning skulde bestaae af en eneste Mand, en Havnedirecteur, der naturligtvis skulde have de fornødne Medhjælpere. Tvende af disse ere nævnte i selve Lovforslaget, nemlig en Havnemester og en Havnebygmester: den ene for det hele Havnepoliti og den anden deels for at gjøre Overslag over og besørge Arbeidet udført, deels for at kontrollere dette. Grunden, hvorfor disse 3 Mænd nævnes, er den, at man har troet at burde forbeholde Havneraadet Indflydelse paa deres Udnævnelse, saaledes at denne skulde skee efter dets Indstilling, for de førstes Vedkommende af Kongen, for de to andres af Ministeren.